

Iz ruske knjige.

Dar deci za Veliko noč.¹⁾

(Z ruskega preložil Francè S. Lekše.)

I. Kristus je vstal.

Hčerka (gredé v hišo). Kristus je vstal od mrtvih, mati ljuba!

Mati. Resnično je vstal, hčerka moja mila!

Hčerka. Náte píruh!

Mati (poljubivši jo). Ná tudi tebi! (Poljubita se.)

Hčerka. Danes je najveselejši praznik.

Mati. Dà, dete moje! Kaj more biti veselejšega kakor spominati se, da je od smrti vstal Odrešenik naš?

Hčerka. Bode-li on tudi nas obudil od mrtvih, kadar zopet pride na svet?

Mati. Dà, draga moja! Na Kristusovem vstajenji sloni upanje tudi našega vstajenja. Mi verujemo, da je vstal Kristus. Zato tudi verujemo, da bode nas obudil od mrtvih. Glej zato obdarivamo tega dne drug drugega s píruhi.

Hčerka. Kako to, mati? More-li nas prepričati píruh, da bomo vstali od mrtvih?

Mati. Kaj pa da more. Píruh je znamenje našega vstajenja. Poglej ta píruh (jajce), ima li v sebi življenje?

Hčerka. Nima. Kakor mrtvo je.

Mati. Kaj pa vender lahko pride iz jajca?

Hčerka. Pišče in še kako lepó! z mehkim perjem in majhnimi peroti.

Mati. Vidiš, draga moja! kakor se izvali iz jajca živa ptičica, katera ni imela nikakersnega življenja, takisto bomo vstali tudi mi iz prahú, kadar bode zopet prišel Kristus ter bomo živeli na veke.

Hčerka. In zato obdarujemo drug drugega! Jaz nisem znala do zdaj tega, naj si sem znala, da bomo vstali od mrtvih.

Mati. Glej pa, kadar se bodeš „hristosovala“²⁾ s komer koli, da bodeš imela vedno na pameti, da mi, ločivši se od sedanjega življenja, naj si bomo tudi ležali v zemlji, hkrati bomo oživeli — kakor bodoča ptica v tej lupini — kadar se začuje angeljev trobentín glas. Vstali bomo iz zemlje ter se vzdignili nad oblake in pojdemo nasproti Jezusu Kristusu prišedšemu mej množico angeljev sodit žive in mrtve.

Hčerka. Kako veselo bode iti nasproti svojemu Odrešeniku! No, povejte mi, zakaj „hristosovaje“ drug drugega obdarujemo s píruhi?

Mati. Da se poljubujemo, pomeni mejsebojno ljubezen. Drug drugega poljubujoč spolnujemo zapoved Kristusovo — veš li, katero?

¹⁾ Tako se imenuje knjiga ruska izišla v Petrogradu.

²⁾ Navada je pri Rusih, da se na „Veliko noč“ poljubujejo in to se pravi „hristosovati“ in pozdravljajo drug drugega: „Kristus je vstal, resnično je vstal.“

Hčerka. Vem, mamica! Jezus Kristus je dejal ¹⁾ svojim apostolom, prejmer je trpel: „Dam vam novo zapoved, da se vi mej sebój ljubite, kakor sem jaz vas ljubil.“ To ste mi povedali tretjega dne, ko ste brali trpljenje Gospodovo.

Mati. Izpolnuj draga moja to sveto zapoved, hočeš-li vstati, kakor je vstal Kristus, in živeti ž njim vekomaj v nebeškem kraljestvu.

Hčerka. Jaz ljubim vse in vsem želim sreče. Takó ste me vi naučili, mati draga.

Mati. Povej še jedenkrat, kaj pomeni pobožna navada „hristosovati se?“

Hčerka. Govoreč: Kristus je vstal! resnično je vstal! zagotavljamo drug drugega, da je Jezus Kristus, naj si je umrl, resnično vstal od mrtvih. Darujoč pa drug drugemu píruhe, zagotavljamo drug drugega, da kadar bode zopet prišel Kristus, bodemo tudi mi vstali in oživel, kakor živi pišče v jajci. Poljubujoč se pa je toliko, kakor bi govorili, ljubimo drug drugega, kakor je ljubil nas Jezus Kristus.

Mati. Dobro, draga moja! A ne zabi, katera je „hristosovanja“ dolžnost. Vedno jo izvršuj iz pobožnosti do Jezusa Kristusa iz čiste ljubezni do bližnika.

Hčerka. Bojim se, da vas ne bi naprosila, da bi mi povedali — ne katera je ali v čem sestoji „hristovanja“ dolžnost — temveč hotela bi vedeti, kdo se je prvi „hristosoval“?

Mati. To je, ti bi rada vedela, kdo je rekel prvi: Kristus je vstal od mrtvih! Ni-li res, draga moja?

Hčerka. Dà, mati!

Mati. Pomisli malo, draga moja, morda se česa spominaš iz zgodbe svetega pisma.

Hčerka. Oj! to je rekel angelj.

Mati. Povej mi, kako se je zgodilo to?

Hčerka. Prvi dan tedna — ne imenuje li se pri nas ta dan nedelja (vstajenje)? ²⁾

Mati. Dà, draga moja! Imenuje se zato takó, ker je vstal tega dne Kristus od mrtvih — ali povej naprej.

Hčerka. Prvi dan tedna prišla je Marija Magdalena in druge žene k Jezusovem grobu z dišavami, da bi pomazilile Njegovo truplo. Zdajci zagledajo ondu angelja. Njegov obraz svetil se je kakor luč in obleka mu je bila bela kakor sneg. Preplašijo se. Angelj pa jim reče: ne bojte se! Ve iščete Jezusa Križanega. Ni ga tukaj; vstal je. Glejte kraj, kamor so ga položili.

Mati. Zdaj veš, kdo se je prvi „pohristoval“, t. j. pozdravil s Kristusovim vstajenjem. Kdo pa je potrdil ta glas ter odgovoril: resnično je vstal — ali se še spominaš, draga moja?

Hčerka (pomislivši). Šla sta dva učenca v neko mestice. Mej potjo pridružil se je njima Jezus Kristus. Učenca Ga nista spoznala in pogovarjala sta se ž Njim o Njegovej smrti in vstajenji Njegovem kakor s popotnikom. In prišli so v mestice in južinali skupaj. Jezus Kristus je razlomil kruh ter ga podal njima. Takoj Ga v tem (lomljenji kruha) spoznata. Kristus pa se je napravil v tistem trenutku ne-

¹⁾ Jan. 13, 34.

²⁾ Ruski se imenuje nedelja „voskresenje“ = vstajenje. (Prelagatelj.)

vidnega. Učenca sta se vesela vrnila v Jeruzalem ter povedala apostolom, da sta videla Gospoda. In na to reče vseh jedenajst apostolov jednoglasno: Resnično je vstal od mrtvih Gospod! Ni-li takó, ljuba mati?

Mati. Dà, takó je, draga moja! Sedaj pa si zapomni, kadar govorimo: Kristus je vstal, posnemamo angelja, in odgovarjajoč: resnično je vstal, posnemamo sv. apostole.

Hčerka. Od kdaj pa darujejo drug drugemu píruhe?

Mati. Vedi, prva storila je — takó pripoveduje pobožno izročilo — Marija Magdalena, katero je pozdravil angelj: Kristus je vstal.

Hčerka. Koga pa je pozdravila Marija Magdalena, podarivši mu potem píruh.

Mati. Rimskega cesarja Tiberija

Hčerka. Zakaj pa izreeno rdeč píruh in ne kake druge barve?

Mati. S píruhom (jajcem) hotela je Marija Magdalena pokazati, da je vstal od smrti Kristus in da bode obudil tudi nas od mrtvih. Z rdečo barvo hotela pa je izraziti oživljajočo Njegovo kri, s katero je opral naše grehe in nas rešil s tem večne smrti.

Hčerka. Ponižno se vam zahvaljujem, ljubezniva mamica, ker ste mi vse tako lepo razložili. Z naprej hočem se še z večjim veseljem „hristosovati“ z vami. Zakaj umijem, kako velika skrivnost je skrita v tem.

Mati. In jaz ti bodem povedala vže tako znano reč, kako nas bode izpremenilo naše vstajenje. Spomni me na to. (Dalje prihodnjič.)

Vzpomladanska.

Hóp-sa-sa, trá-la-la,
Vígred je spet prišlá!
Zdaj pa na prosto le
Vsak naj hití.

Hóp-sa-sa, trá-la-la,
Pridna čebelica
Išče skrbno slaščíc
Sredi cvetíc.

Hóp-sa-sa, trá-la-la,
Lepa si tratica!
Mladi cvet krog dehtí
V solnei blestí.

Hóp-sa-sa, trá-la-la,
Čujte skorjančeka;
V zraku se tam vrtí,
Pesni drobí!

Hóp-sa-sa, trá-la-la
Pévajmo od srca:
Vígred, veselja čas,
Ti si za nas!

Alojzij K. Sež-ov.

